

Вестникът

ОСНОВНО УЧИЛИЩЕ
"ДИМИТЪР ПЕТРОВ", ГР. СЛИВЕН

В ЧЕСТ НА АПОСТОЛА! ПОКЛОН!

Васил Левски – герой
безсмъртен!

Траяна Петрова, 6.а клас

В България роден, със силно сърце,
за свободата той даде ръце.
Живя без страх, с мечта голяма,
да бъде родината светла и пряма.

През нощи мрачни, през дни тежки,
той крачеше смело по пътеки
нелесни.

С народната вяра, с клетва свещена,
бореше робство с душа просветлена.

Но дойде предател – мрак над земята,
окови тежки затвориха святата врата.
И все пак остана – в сърца, в
история,
Апостол на свободата, вечно в
паметта ни!

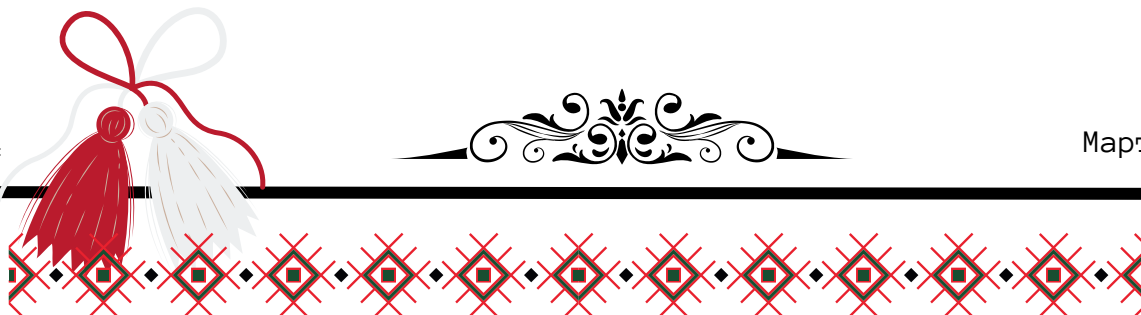
Васил Левски

Материалът е изготвен от Александра Попова, 7.6 клас

Васил Иванов Кунчев е роден на 6 юли (18 юли – нов стил) 1837 година в Карлово. През 1845 година започва образованието си в килийното училище в родния си град, а година по-късно вече учи в местното взаимно училище. Едва на 14 години остава без баща и грижите за младия Васил поема вуйчо му, който се казва Василий Караиванов. В периода 1852–1854 година той живее в местния светогорски метох и учи църковно пеене. След като вуйчо му се премества в Стара Загора, Левски го последва и завършва втори клас на старозагорското класно училище. Поради отличния успех на момчето, вуйчото обещава, че един ден ще го изпрати на учение в Русия. Това така и не се случва. През 1856–1857 година младежът учи в свещеническото училище на даскал Атанас Иванов в Стара Загора, а през следващата година приема монашески сан дякон с име Игнатий. През 1858 г. е ръкоположен за йеродякон и става църковен певец в църквата „Света Богородица“ в Карлово. Той е идеолог на българската национална революция, създател на Вътрешната революционна организация (ВРО) и на Българския революционен централен комитет (БРЦК). Левски заминава за Ловеч на 25 декември 1872 година. Положението, което заварва там, е изключително тежко. Комитетът не действа адекватно, а и властта е на крак. Къщата на председателя поп Кръстьо е под наблюдение и среща между него и Апостола е невъзможна. Левски тръгва с Никола Цветков на 26 декември за Търново. В самара на коня на Цветков е архивът на организацията. Вечерта остават да пренощуват в Къкринското ханче, чийто съдържател е и член на комитета – Христо Цонев – Латинеца. Според общоприетата версия, там Левски е трябвало да се срещне с поп Кръстьо, който го предава. Според други версии, вината за предателството не бива да се хвърля върху свещеника.

Апостолът на свободата е заловен от заптиета, обкръжили ханчето. Дяконът опитва да си пробие път чрез стрелба, но е ранен и хванат. От Къкрината е върнат в Ловеч, а после е закаран в Търново и в София, където е съден.

Пред съда Левски се държи изключително твърдо и не издава никакви подробности около организацията, като поема цялата отговорност за дейността върху себе си. Гордо и борбено защитава делото на революцията и правото на България да бъде свободна. Съдиите, сред които е и българинът Иванчо Хаджипенчович, опитват всякакви хитрини, за да накарат Апостола да проговори. Задават му объркващи и подвеждащи въпроси, опитват се да надхитрят този, който дълги години ги е надхитрявал. Като не успяват по този начин, съдиите предприемат друга тактика – изправят пред Левски редица негови бивши съратници: Дидьо Пеев, хаджи Станьо, Петко Милев, братята Хаджииванови, Анастас Попхинов и други. Апостолът не трепва. На 8 януари съдът изправя срещу Левски Димитър Общи, виновен за случващото се. Общи също предава Апостола и разказва за делата му.

Присъдата, смърт чрез обесване, е издадена на 14 януари 1873 г. и е потвърдена по целесъобразност от султан Абдул Азис на 21 януари 1873 г. Процесът завършва като комисията иззема функциите на съд, което е недопустимо по законите на самата империя.

На 6 февруари (18 февруари по нов стил) 1873 г. присъдата е изпълнена в околностите на София.

Свещеникът, поп Христо Стоилов, разказва за последните мигове на Апостола:

"Дяконът се държа юнашки. Каза, че наистина той е първият, но че след него са хиляди. Палачът му наметна въжето и ритна столчето. Аз се просълзих и се обърнах към Света София, за да не видят турците, че плача и си тръгнах."

Мястото на обесването се намира в днешния център на столицата, близо до паметника "Левски". Няма преки свидетелства за погребението на Васил Левски, а мястото на неговия гроб е предмет на различни хипотези и спорове.

Ден на всенародна почит към делото на Апостола

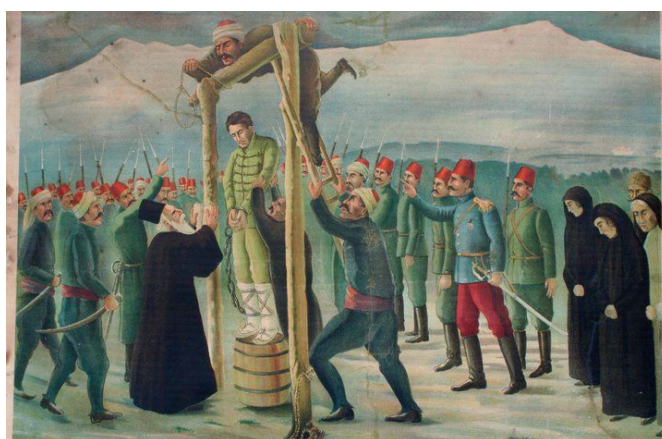
Материалът е изготвен от Даниел Генчев – 7.6 клас

На 19 февруари всяка година България отдава своята почит към един от най-големите герои в нашата история – Васил Левски. Това е денят, в който се прекланяме пред паметта на Апостола, чийто живот и дело остават вечен символ на борбата за национално освобождение. Денят на Левски не е само време за скръб и тъга, а и за размисъл върху ценностите, които той е изповядвал и наследството, което ни е оставил.

Васил Левски е ярък пример за саможертва и безусловна отдаденост на каузата за свобода и независимост на България. Неговата борба не е само срещу чуждото владичество, а и срещу угнетеното състояние на българския народ. За него не съществуват компромиси, не съществува колебание. Той не се е стремил към лична слава или богатство, а към създаването на една нова България, свободна от тирания.

Ние, съвременниците на Апостола, трябва да се питаме какво можем да направим, за да продължим неговото дело. Можем ли да бъдем толкова решителни и смели в нашите убеждения? Как можем да отстояваме принципите, които той е проповядвал?

Всеки ден е шанс да покажем дали наистина ценим и разбираме жертвите, направени от нашите предшественици.

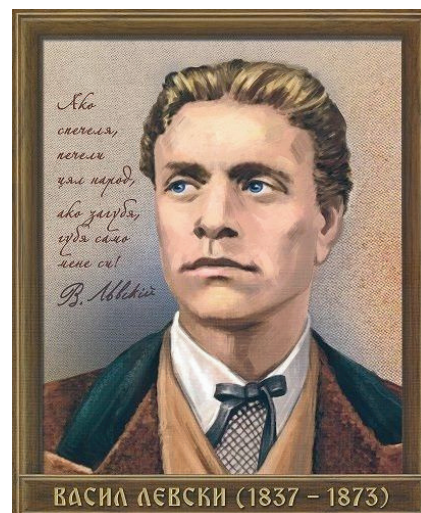

„Нужни са дела, не думи!“

Рая Граховска, 6.а клас

Не с думи, не с обещания,
а с кръв, той ни показва
верния път към свободата!
От Дякон тих, бунтовник смел,
комитети тайни градил
и с готовност народа за въстание сплотил.
Днес неговите думи пак ехтят!
С призив към всички нас – те да устоят:
“Нужни са дела, не думи!” –
зове ни Дяконът.
И неговите слова горят в сърцата.
И пълнят душата
с вяра и благодарност
за Свободата!

Васил Левски – нашият герой!

Петя Иванова, 6.а клас

Всеки народ има своите велики личности, които оставят светла следа в историята. За нас такъв човек е Васил Левски. Той не просто се е борил за родината, а е посветил целия си живот на нейната свобода. Левски е роден в Карлово и от малък е мечтаел за справедлива България. Рано осъзнава, че с молитви няма да промени съдбата на народа. Така решава да поеме по трудния път на революцията. Вместо да воюва с оръжие в ръка, той започва да създава тайни комитети, които да подготвят българите за борбата срещу турското робство. Той вярвал, че всички хора трябва да бъдат равни, независимо от техния произход. Неговата мечта била да изгради "чиста и свята република", за да може всеки да живее свободно и достойно. Васил Левски е символ на смелост, честност и любов. Когато мислим за него, трябва да си спомним, че свободата не ни е дадена даром, тя е извоювана с цената на много жертви.

Левски – пътят на свободата Антония Йорданова, 6.а клас

Сама земята шепне в нощен мрак,
за Апостола, за смелия юнак,
който вяра носи и светлина,
с мечта за свободна родина една.

Със стъпки тихи, в сянката се
крие,
но гласът му в сърцата ще се
извие,
Българийо, възкръсни, стани,
ехти в планини, долини, страни.

Очите му–огън, дъхът му–стомана,
пред нищо не спря, не падна в
измама,
предаде мечтата на цял един
народ,
да се изправи, да вдигне чело на
свободата брод.

Не възето го срази, не смъртта,
а жив е в паметта, в честта,
във всяко българско сърце тупти,
духът на Левски–вечно ще свети.

В. Левски

Почит към делото на Апостола Анелия Иванова, 7.в клас

Васил Левски е един от най–
значимите български национални
герои, символ на саможертва и
родолюбие. Той посвещава целия
си живот на борбата за
освобождението на България от
османско владичество. Левски
създава широка революционна
мрежа, известна като "Апостолска
мрежа", която е основна част от
революционните планове на
България. Чрез нея се осигурява
логистика и връзка между
различни революционни дейци.
Основните идеи на Левски, които
остават важни и днес, са за
свобода, равенство и братство.
Неговото кредо е да се изгради
независима България, основана на
национално единство и човешки
права, без религиозни и
етнически различия. Заради
своето неуморно и вдъхновяващо
дело, той става символ на
саможертва и отдаденост към
националната кауза,
вдъхновявайки поколения българи
да се борят за своята свобода.

Избрани моменти от проведеното на 18 февруари литературно четене на разказа “Апостолът в премеждие” пред ученици от четвърти клас

Васил Левски – безсмъртният идеал на България!

Изготвил: Фуля Сали Мустафа, 6.а клас

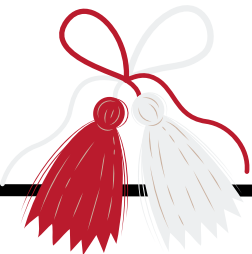
Левски не е бил обикновен войн. Той не е разчитал само на оръжието, а е градил бъдещето със смелост, мъдрост и вяра в народа. Вместо да води битки на бойното поле, той създава мрежа от революционни комитети, с които подготвя българите за свободата. Мислил е за България не като за държава на роби, а като за чиста и свята република, в която всички са равни, независимо от произхода и вярата.

Но съдбата е била жестока! Предателство довежда Левски до бесилото, но не и до забрава. Смъртта му не е край, а начало – искрата, която запалва пламъка на Освобождението.

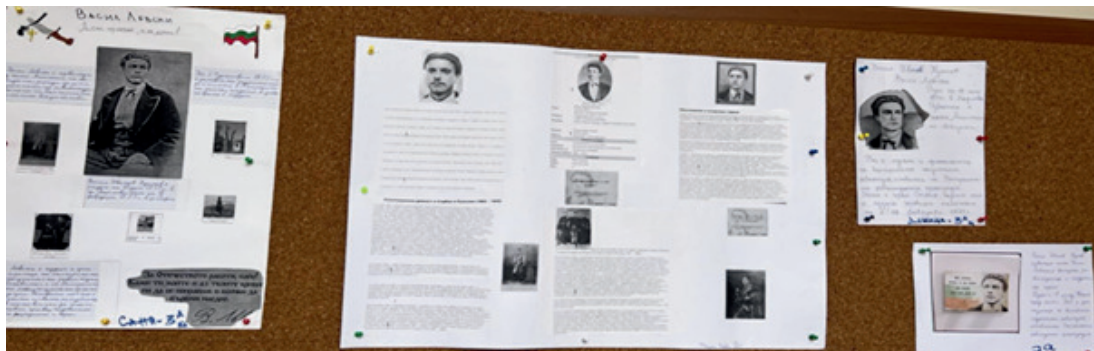
Днес той е пример за всички, които мечтаят и се борят за справедливост.

Левски е в нас, в духа ни, в мечтите ни, защото народ, който помни своите герои, никога няма да загуби свободата си.

Табло за Левски, изготвено от учениците от 3.а клас

Съратниците на Левски в моя роден край

Материалът е изготвен от Иван Атанасов, 7.б клас

В историята на България има личности, които с живота и делото си са изправяли на крака цели поколения, вдъхновявайки ги да се борят за свободата и независимостта на родината. Един от тези герои е Васил Левски, чиято безстрашна и безкомпромисна борба за освобождението на България остава вечно жива. Той не е бил сам в своята мисия. Съратниците му са били хора от различни краища на България, обединени от обща цел – освобождението на отечеството.

Моят роден край е разположен в един от исторически важните региони, където събитията от времето на революционното движение срещат не само красивата природа, но и силни, решителни хора. Именно тук, в малките и големи населени места около Сливен, те са били готови да се откажат от личните си интереси и да се отдадат на борбата за свобода.

Един от съратниците на Левски е Иван Кършовски. Той е бил активен участник в създаването на революционни комитети, подпомагал е дейността с материали, средства и информация, участвал е в тайни срещи с Левски и други негови последователи. Кършовски е бил важна връзка между различни части на страната, като е осигурявал комуникацията между революционерите.

Друг важен съратник на Левски от моя роден край е Георги Раковски. Той също е активен участник в създаването на Български таен революционен комитет и работата му е свързана със споделяне на идеи, разпространение на революционна литература и събиране на средства за революционните действия.

Моят роден край е част от един голям пъзел, който съставлява българската революционна история. Всеки хълм, всяка река и всяка къща носи спомени за тези, които са били част от дейността на Левски и неговата борба за освобождение.

Табло за Левски, изготвено от учениците от 7.а клас

Съратниците на Левски в моя роден край

През 60-те и 70-те години на XIX век Левски посещава няколко пъти Сливен и околните села, за да организира комитети и да привлече нови съмишленици. Сред основните дейци на революционната организация тук се открояват няколко личности.

Добри Койнов – един от най-активните комитетски дейци, който играе ключова роля в изграждането на революционната структура в региона. Той е сред най-верните последователи на Левски и работи усърдно за разпространението на идеите му.

Иван Драсов – известен като организатор на комитетския живот в различни български градове, той подпомага за изграждането на революционна мрежа в Сливен.

Георги Икономов – един от най-преданите революционери, който се включва активно в подготовката на въстанието и организирането на местните комитети.

Сава Крайчев – сливенски деец, който участва в разпространението на революционната идеология и подпомага комитетската дейност.

Хаджи Димитър – макар че е войвода и предпочита въоръжената борба, а не комитетската организация, той остава вдъхновение за много от съратниците на Левски в региона.

Съратниците на Левски в Сливен играят решаваща роля в революционното движение, изграждайки силна организация и подготвяйки българите за предстоящата борба за свобода. Градът остава важен център на национално освободителните стремежи, а дейността на неговите революционери е част от голямото дело на Апостола на свободата.

Материалът е изготвен от Грета Стоянова, 7.в клас

Проектна дейност

Учениците от седми клас рисуваха по повод 152 г. от обесването на Васил Левски. При създаването на своите творби те вложиха желание и усърдие. Личност като Левски трябва да се помни и да бъде почитана не само от подрастващите, но и от всички българи! Името на Апостола е било и ще бъде символ на безсмъртие и пример за родолюбие. В проектната дейност взеха участие: Дона Калайджиева, Пресиана Иванова, Велена Жекова и Галя Атанасова от 7.а клас.

Материалът е изготвен от Ива Атанасова, класен ръководител на 7.а клас

Съратниците на Левски

За пръв път Левски е в гр.Сливен през 1867 година като знаменосец на четата на Панайот Хитов. Тя се насочва към Сливенския Балкан, тъй като войводата познава планинските пътеки и чрез връзките си с населението може да проучи дали има възможност да се вдигне въстание. На 15 май, стар стил, четата е при извора "Харамията" в Сините камъни. Нейното главно убежище се намира около връх "Българка", където сега е поставена паметна плоча и изворите край него – „Капаклъ бунар“, „Даулите“ и др. Верен на хайдушката практика, Хитов не стои на едно място. През май е над „Долапите“, където „батисва“ барутчийска работилница, на 19 май е в Матейския Балкан, после отново се завръща при връх "Българка". Пристигналите пратеници там му вдъхват надежда и на 28 май е приет "Закон за българското народно въстание, по който ще се управлява войска в 1867 г.". Скоро, обаче, обстановката се влошава. Четата се спуска надолу и няколко дена престоюва в Абланово. На 12 юни е на „Куш бунар“, а на 13 юни се снабдява с кашкавал от една мандра в Матейския Балкан. През „Джендем“ и „Хайдушки кайнак“ отново се връща на "Сините камъни". През това време Левски се запознава с Димитър Дишлията, Гунчо войвода, Стефан Хитри, Димитър Топалов, Иван Поптодоров, Атанас Хаджидобрев и други.

Материалът е изготвен от Елица Николова, 7.в клас

Помощниците на Левски в моя роден край

Изготвил: Василена Байчева.
7.Б клас

От съратници на Левски от Сливен ще спомена името на Димитър Общи, който е бил революционер и активен член на българската революционна организация. Георги Копривленски е участвал в революционната мрежа. Той е бил активно ангажиран в подпомагането на организационните дейности.

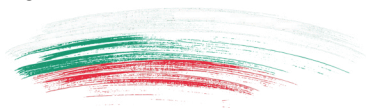
Петър Парчевич помагал в разширяването на революционната мрежа и бил верен на идеите на Апостола.

Коста Чинтулов бил революционер и активно участвал в създаването на тайни революционни комитети. Той е един от основателите на Сливенския революционен комитет.

Иван Караджа работел за разширяването на революционната мрежа в Сливен.

Марко Ковачев разпространявал идеите на Левски.

Никола Караславов играел важна роля в организирането на комитетите в Сливен и околните райони.

Съратници на Апостола на свободата от родния ми край

Материалът е подбран от
Жулиана Мумажу. 7.в клас

Атанас Узунов пристига в България през 1871 г. и първоначално гостува на сестра си Анастасия Желязкова в Калофер, а през есента на същата година предприема обиколка из България, като разнася книги и има за цел да се запознае с положението на народа, а и да се подготви за бъдещата си революционна дейност. През есента на 1872 г. се заселва в Сливен, където работи като учител. Малко по-късно там пристига неговият приятел от Николаевската гимназия – М. Греков и двамата, заедно със Стоян Груйчев-Кръстника правят обиколка из региона. В този период идва и запознанството на Узунов с Васил Левски.

Загубата на Васил Левски е голям удар за революционната организация. Именно Узунов получава изключително тежката задача да го замести и да заеме централна роля в освободителното движение във вътрешността на страната.

Левски

Материалът е изготвен
от Борислав Бъчваров.
7.Б клас

Левски ни е необходим и днес. Той притежава Силата, която ни пази, вдъхновява и съхранява. Паметта за него е жива. В много български градове и села има издигнати паметници на Васил Левски, училища и улици носят неговото име. Делото на Апостола на свободата продължава да ни вълнува. Той е пример за честност и жертвост. Благодарение на изключителна смелост, борбеност и находчивост, той успява да изгради множество комитети и да разпали желанието у българите да са свободни. Левски не пести сили копнежът му за свобода да стане сбъдната мечта за българския народ. Чрез неуморен труд и много лишения постига целите си. Той има дарбата да вдъхновява, да организира, да променя съзнанието на хората и да повежда хиляди след себе си. Не се срещат често личности с такива качества! Освен със силен дух в борбата за свобода, Апостолът се е отличавал и с физическа сила. След като прескача като лъв големия ров, получава прозвището Левски.

И днес са ни нужни хора, които с лекота да преминават през трудностите, които да надскачат времето и колкото да е голямо препятствието пред тях, с решителност да го преодоляват.

19 Февруари 2025 г. – Ден за почит към Апостола на свободата – 152 години безсмъртие

Поколения революционери са търсели упование в Дякона и неговите мъдри завети. Така можем и ние да направим сега, за да го има Левски и за следващите поколения. Това е нашата гордост, но и нашата отговорност. Неговото дело е пример за всички времена.

Всяка година България свежда глава пред Васил Левски. Това е ден за всенародна почит и преклонение пред величавата му саможертва. Защото той сам написа с живота и делото си едни от най-възвишените страници на българската история.

И днес са ни нужни хора, които с лекота да преминават през трудностите, които да надскачат времето и колкото да е голямо препятствието пред тях, с решителност да го преодоляват.

Материалът е подготвен от Мила Станиславова, 7.в клас

АПОСТОЛЪТ

Слънцето едва пробиваше през сивите февруарски облаци, когато площадът в малкия български град започна да се изпълва с хора. Ученици, учители, възрастни, с гордо изправени глави, всички бяха тук за едно: да сведат чела пред паметта на Васил Левски.

Сред множеството стоеше Даниел – десетгодишно момче, което стискаше в ръце малко българско знаме. Беше слушал много за Левски, но днес, докато гледаше тържеството, усети нещо различно, някаква тежест в сърцето. Учителката му често разказваше за Дякона, за неговата смелост, за това как се е жертвал за България. Но сега, докато гледаше как хората оставят цветя пред паметника, осъзна, че Левски не е просто герой от учебника – той е част от народа. Ораторът на честването говори с дълбок и ясен глас:

– Днес не просто си спомняме за Левски. Днес се питаме – достойни ли сме за неговата саможертва? Следваме ли завета му?

Даниел стисна малкото си знаме още по-силно. „Какво бих направил аз, ако бях на негово място? Дали щях да съм смел като него?“ – мислеше си той.

След церемония хората започнаха да се разотиват, но Даниел остана пред паметника. Погледът му се спря върху надписа: „Ако спечеля, печеля за цял народ – ако загубя, губя само мене си.“

Тихо е, а Даниел стои и мисли, мисли за България.

Рая Кисьова, 7.в клас

Мартенски празници и традиции

Мартенските празници и традиции носят в себе си символиката на пролетта, обновлението и благополучието. Те ни напомнят за връзката с корените ни, събирайки семейства и общности в тържествени моменти на радост и споделеност.

Табло, изготвено от учениците от прогимназиален етап
под ръководството на Десислава Стоянова, учител по изобразително изкуство

Баба Марта

Баба Марта е митично създание в българския фолклор. В народните вярвания, представени в пословици и приказки, името ѝ е свързано с месец март. Една от трите персонификации на календарни месеци в българските митични представи, наред с Голям Сечко и Малък Сечко – януари и февруари, представяни като братя с лют характер. Баба Марта се смята за тяхна сестра – ту усмихната и добронамерена, ту непредвидимо люта.

С месец март се свързват много обичаи и празници, посветени на идващата пролет. През целия месец се извършват обреди за гонене на змии и гущери, както и гадания.

Най-известният обичай, свързан с Баба Марта, е закичването на хора и млади животни с мартеница (в изначалния вариант – усукани бели и червени нишки).

Обичаят за връзване на мартеница е познат в:

България – мартеници се връзват на всички хора, на млади животни и дървета.

Румъния – мартеници се връзват на ръцете само на жените и малките деца, а мъжете могат да ги носят на скришно място.

Молдова – сходно с обичаите в Румъния.

Албания.

Гърция – мартеници се връзват само на ръцете на децата.

Северна Македония – сходно с обичаите в България.

Сърбия – практикувано главно от хората с български етнически произход.

Материалът е подбран от учениците от 7.в клас

Проектна дейност за 1 март в 3.а клас

Привет и от нас! Ние сме 3 „а“ клас на любимото Основно училище „Димитър Петров“. Под неговия покрив вече трета година се учим заедно с нашите мили учители – г-жа Павлина Георгиева и г-жа Ангелина Генова. Нашият клас е сплотен и задружен като семейство. Дните ни минават неусетно, изпълнени с много нови и любопитни неща, които научаваме всеки ден. Мечтаем всички да се гордеят с нас и да славим своето училище! Искаме да сме пример, да трупаме знания и да правим добро!

„Един за всички, всички за един!“

Ние, учениците от 3.б клас, заедно с нашите учители – г-жа Милена Петрова и г-жа Светлана Николова, сме едно семейство. Ние вярваме, че светът е по-красив, когато всички се разбираме и си помагаме. Всеки от нас е различен, но това не означава, че не сме толерантни един към друг. Заедно сме в радости и несгоди. Заедно сме силни!

Обичаме да се забавляваме. Обичаме да рисуваме и да пеем. Обичаме да се състезаваме. Искаме да знаем. Искаме да можем. Вярваме, че ще успеем!

Материал, предоставен от **Димитър Методиев**,
ученик от 4.а клас.
Класен ръководител: **Милена Дюлгерова –**
Владимиrowa

ПОБЕДА

Аз се развих Димитър Методиев, урод в 14-годишната ОУ „Димитър Петров“, в Сливен. Обичам спорта – тренирам карате – все съм достигнал зелен пояс. Имам място да споделя своята история и да споделя переноса. Знаем, че до да постигнем това трябва да сме упорити, да не се отказваме и да се даваме трудността. В свободното си време обичам да четя книги. Една от любимите ми е „Патриотичното наследство“ от Асторид Милдренд, защото ми показва как героите и смелостта могат да променят света. Това, което искам да прочета в света е да се отпусна по-малко дървета и да се опазва природата. Местостта ми е хората да споделят ко-визитани, защото така ще се разбират по-добре. Надявам се, че хората да споделят да се споделят това, е когато не си говорим отпадатите в превода, а в името за близка, като всички на старостта, като и малките деца, които имат нужда от подкрепа и приятелство. Вече достига и възникват как дърветата хора и опазват природата! В себе си искам да прочета много интересни книги. Аз се старая всички да бъдат упорити и силни. Искам да споделя каквото мога повече книги и книги не се отказвам. Ако хората имат интереси или да разчитат на се върне, всички се издирват и продължават напред! Не трябва нито да споделят до се разбират! Вие сте това, трябва да се старая и всички си и ако да споделя всички си, всички, всички досега!

Учениците от 7 клас при

ОУ „Димитър Петров“ – Сливен
взеха участие в 60-тата
лекоатлетическа щафета
„Освободител“, организирана по
повод НАЦИОНАЛНИЯ ПРАЗНИК НА
БЪЛГАРИЯ.

Отборът от **Грациела Кацарова,**
Анита Тотева, Мила Генова,
Мария Трампаджиева, Йоан
Стоянов, Никола Ангелов,
Александър Стоянов и Дилян
Божилов се класира на
почетното второ място в първа
възрастова група 5–7 клас.
Поздравления за успеха и
положения труд от участниците
и учителя по Физическо
възпитание и спорт – **господин**
Велиян Велев!

3 март - Национален празник на България

Материалът е подбран от ученици от 7.в клас

От 1396 до 1878 г. България е била част от Османската империя. В резултат на победата на Русия в Руско-турската война през 1877–1878 г., страната придобива НЕЗАВИСИМОСТ. На 3 март 1878 г. е подписан Санстефанския мирен договор между Русия и Османската империя. От руска страна договорът е подписан от граф Игнатиев.

България става най-голямата държава на Балканския полуостров.

През лятото на 1878 г., на Конгреса на Великите сили на Европа в Берлин, по настояване на Австро – Унгария и Англия, Санстефанският мирен договор е променен и границите на България са намалени.

Освобождението на България за пръв път се чества във Велико Търново на 19 февруари (3 март по нов стил) 1879 г. Антим I, първи екзарх на Българската екзархия, тогава председател на Учредителното народно събрание, отслужва панихида в църквата „Св. Богородица“ в присъствието на депутати и граждани.

След 9 септември 1944 г. 3 март не се отбелязва тържествено.

С решение на Народното събрание през 1991 г. Денят на Освобождението на България от османско владичество е обявен отново за официален празник и национален празник на Република България.

8 март-Международен ден на жената

Материалът е избран от Александра Данкова. 7.в клас

Международният ден на жената се празнува всяка година на 8 март. Това е ден за международно признание на икономическите, политическите и обществените постижения на жените.

В България Осми март първоначално се отбелязва с беседи в тесен кръг през 1911 г., а през 1915 г. е първото публично честване.

Като общобългарски празник Осми март започва да се празнува след 9 септември 1944 г. Отначало по предприятия, заводи, учреждения се правят събрания, на които се отчита приносът на жените в производството, културата, науката и обществения живот.

След 1960 г. честването взема особено широки размери и става любим празник на жените от всички възрасти. Отбелязва се не само като Ден на жената, но и на майката.

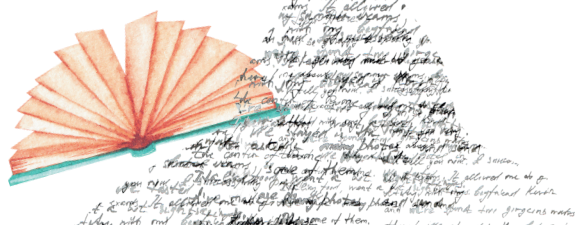

ПРЕДСТОЯЩИ ПРАЗНИЦИ

21 март - Международен ден на поезията

Международният ден на поезията се отбелязва всяка година на 21 март. Той е учреден от ЮНЕСКО през 1999 г., като целта му е да насърчи четенето, писането, публикуването и преподаването на поезия по целия свят. Денят служи като повод да се почете ролята на поезията в културата и обществото, като същевременно насърчава езиковото многообразие и диалога между различните литературни традиции.

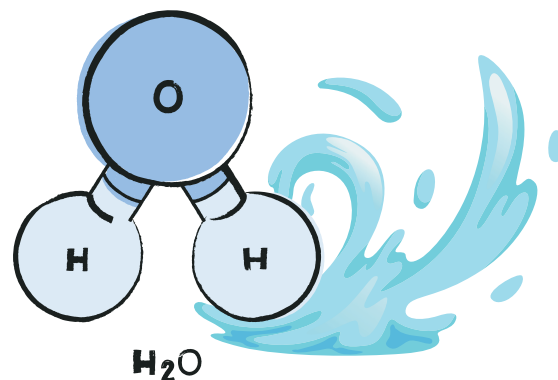
Изготви: Никола Ангелов. 7.в клас

22 март - Международен ден на водата

Датата 22 март е обявена за Световен ден на водата от Общото събрание на ООН през 1993 г. Оттогава се отбелязва с различни събития по целия свят. Тази година инициативата на ООН ще премине под мотото „Ускоряване на промяната“. Целта е свързана с решаване на кризата с водата и канализацията.

Материалът е подготвен от учениците от 7.в клас

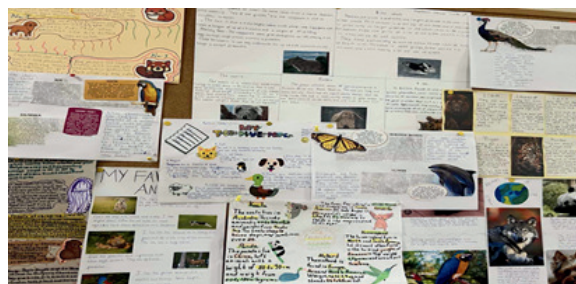
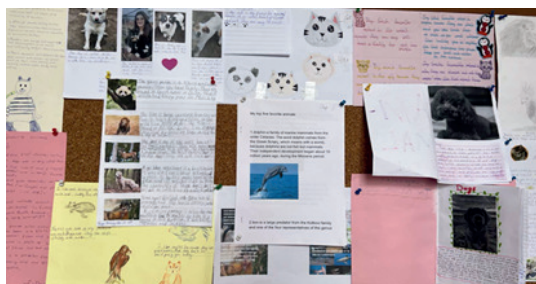
ПЪРВА ПРОЛЕТ

Материалът е подбран от ученици от 7.в клас

Първа пролет е денят, през който настъпва пролетното равноденствие. Практически пролетта настъпва на различна дата през месец март. Според Григорианския календар, въведен на 4 октомври 1582 г., една календарна година има 365 дни. На всеки 4 години се добавя един ден за компенсация – 29 февруари. На всеки 4 века се пропускат 3 високосни години /на всеки кръгъл век, който не се дели точно на 400 – напр. 17(00 г.), 18(00 г.) и 19(00 г.), а 20(00 г.) е високосна/. Средната продължителност на григорианската година в 4 века е 365,2425 дни, в рамките на един век е 365,25 дни, а реалната астрономическа тропична година има 365,242374 дни. Т.е. всяко равноденствие избързва спрямо григорианския календар всяка година.

Освен това, часът на равноденствието зависи силно от това дали съответната година е високосна или не. Всяка година той настъпва средно с около 5 ч. 51 мин. и 36 сек. по-късно от предишната като време на денонощието, а всяка високосна година – с 1 ден по-рано от предходната година.

Проектна дейност по английски език - 5.а клас и 5.б клас "My top five pets"

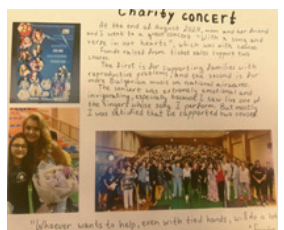
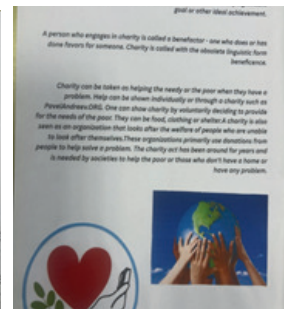
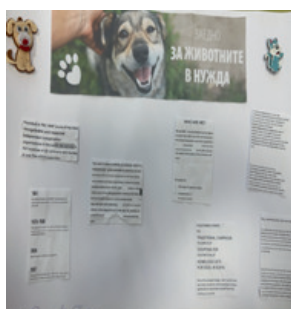
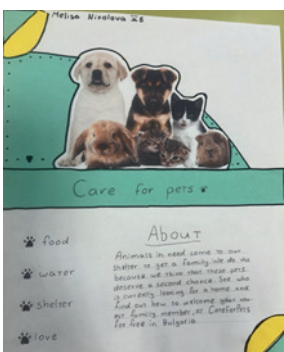
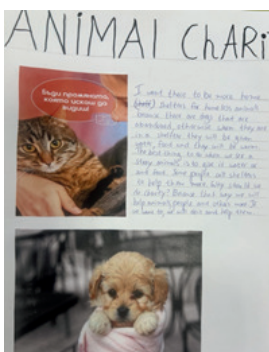
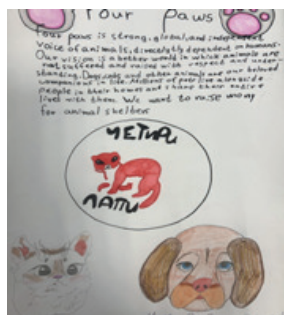
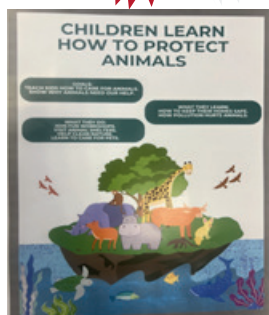

Съвместна проектна дейност по английски език между учениците от следните класове - 5.а, 5.б и 4.б

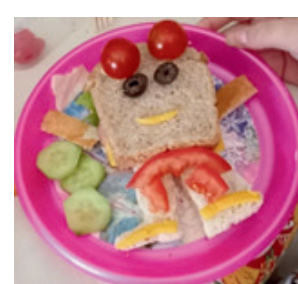
Преподаватели: Дора Балъкчиева (5-7 клас), Антония Господинова (4.б клас) и Недялка Крусева (4.б клас)

"Charity work"

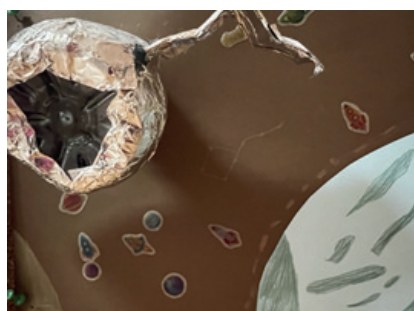

В часа по Технологии и предприемачество при г-жа Десислава Стоянова петокласниците проявиха своите кулинарни способности и въображение, представяйки оригинални идеи за студено приготвени сандвичи. Ето и техните продукти!

Част от проектите по Човекът и природата в прогимназиален етап
Преподавател: инж. Ваня Иванова

Проектна дейност по История и цивилизации в 5 клас Преподавател:Светослав Георгиев

На вашето внимание представяме участниците в състезанието Pearson competition!

Поздравления за Силияна Кръстева (5.а клас), Магдалена Петрова (5.б клас), Алекс Димитрова (5.б клас), Давид Раденко (6.а клас), Илкнур Ибрахимова (6.а клас) и Дона Калайджиева (7.а клас)!

Гордеем се с вас!

A poster titled "BEE Creative Activities Ideas" with the subtitle "Language and Writing Activities". It features a cartoon bee at the top and a yellow circle on the left. The background is white with a yellow circle on the right.

BEE Creative Activities Ideas

Language and Writing Activities

Важно! КОНКУРС! Важно!

Учениците от ОУ „Димитър Петров“ ще се включат в кампанията BEE Creative.

Представяме част от нашите идеи.

Все още има време! Включете се и вие в конкурса! Краен срок - 31 март, 2025 г.

Разкажете за творческите дейности във вашите класни стаи, като отговорите на следните въпроси:

- 1) Кратко описание на творческата дейност.
- 2) Колко ученици се включиха? Включихте ли ваши колеги?
- 3) Споделихте ли с училищната общност?
- 4) Намерихте ли приложение на създаденото?

Project: "My bees"

Изработил: Карина Енчева, Б.а клас

The Importance of Bees: Guardians of Our Ecosystem

Bees, often regarded as tiny but mighty creatures, play an indispensable role in maintaining the balance of our ecosystem. Despite their small size, these insects are the backbone of biodiversity, agriculture, and food security. Without them, the natural world and human life as we know it would face severe challenges.

Bees are most famous for their role as pollinators. Through their diligent work, they transfer pollen from one flower to another, enabling plants to reproduce. This process is essential for the growth of many crops and wild plants. According to the Food and Agriculture Organization (FAO), about 75% of the world's food crops depend on pollinators, with bees being the most effective among them. Fruits, vegetables, nuts, and even coffee owe their existence to these tireless workers. Moreover, bees contribute to the stability of ecosystems. They ensure that wild plants flourish, which in turn supports various animal species that rely on these plants for food and shelter. The intricate web of life, from tiny insects to large mammals, hinges on the presence of healthy bee populations.

However, bees face significant threats in today's world. Habitat destruction, climate change, pesticide use, and diseases have led to a worrying decline in bee populations. The phenomenon of Colony Collapse Disorder (CCD), where entire bee colonies disappear, highlights the urgency of protecting these creatures. If bees were to vanish, the ripple effects on ecosystems and agriculture would be catastrophic. Protecting bees is not just an environmental issue but a moral obligation. Simple actions, such as planting bee-friendly flowers, avoiding harmful chemicals, and supporting sustainable farming practices, can make a difference. Raising awareness about their importance is equally crucial in ensuring that future generations understand and value the role of bees. In conclusion, bees are far more than honey producers. They are vital to life on Earth, sustaining the natural cycles that support diverse ecosystems and food production.

By safeguarding bees, we are not only protecting the environment but also securing our future. Let us cherish and protect these extraordinary creatures before it is too late. Bees, despite their small size, are among the most significant contributors to life on Earth. As pollinators, they sustain ecosystems, support agriculture, and help maintain biodiversity. These extraordinary creatures are crucial to the survival of countless plant and animal species, including humans. However, their existence is under severe threat, making it vital to understand their importance and act to protect them.

One of the most remarkable contributions of bees is their role in pollination. They facilitate the reproduction of flowering plants by transferring pollen between blossoms. This process is essential not only for wild plants but also for the crops we depend on. Without bees, staples like apples, almonds, cucumbers, and even chocolate would become scarce, leading to a decline in global food security. Bees do not just ensure that plants bear fruit; they improve the quality and yield of these crops, making them vital to agriculture. Beyond their role in food production, bees are fundamental to the health of ecosystems. Pollination supports the growth of plants that provide habitats for numerous species, from birds to mammals. Without bees, many ecosystems would collapse, disrupting the balance of nature and leading to the extinction of interdependent species. In this sense, bees are not just essential to agriculture but to the entire planet's ecological equilibrium.

Despite their importance, bees are increasingly at risk. Pesticides, habitat destruction, climate change, and diseases threaten their populations. The extensive use of chemicals in farming contaminates their food sources, while urbanization destroys their natural habitats. Climate change also affects flowering patterns, leaving bees without food during certain seasons. These challenges have led to alarming declines in bee populations worldwide, putting ecosystems and agriculture in jeopardy. The loss of bees would have far-reaching consequences. Without them, many plants would fail to reproduce, leading to a domino effect on the species that depend on those plants. This could result in reduced biodiversity, weakened ecosystems, and increased food scarcity.

The economic cost of losing bees would also be staggering, as their pollination services are estimated to be worth billions annually. To address this crisis, individuals, governments, and organizations must take action. Planting native flowers, avoiding pesticides, and creating safe habitats can help support bee populations. Governments should implement policies that protect natural habitats, regulate pesticide use, and encourage sustainable farming practices. Education and awareness campaigns can also inspire communities to value and protect bees.

In conclusion, bees are not just tiny insects buzzing around flowers; they are the lifblood of ecosystems and agriculture. Their role in sustaining life on Earth cannot be overstated, and their decline is a warning sign for humanity. Protecting bees is not just an environmental responsibility but a necessity for the survival of future generations. It is time to act decisively to safeguard these extraordinary creatures and the irreplaceable role they play in our world.

Материалът е подготвен от Траяна Петрова, Б.а клас

Давид Раденко, Б.а клас

Вестникът е изготвен със съдействието на ученици и
учители от ОУ "Димитър Петров"